

Gümüş Öfke

– Nurettin Önder · 25 Ağustos 2012

İçsel bir barutun yağlı kurşunundan ölüyüm
Fecrin afakan duruşu koca bir talan
Yusuf'u aşka ağırlayan Züleyha yıldızıydı
Her yıldızın ana rahminden ışık çalması asılsız, yalan

Dönenceye takılan kelebek ömrü gibi özgürüm ölüme dair
Acıyı bir gün yaşamak ve beklemek gibi
Sözden bozma kıyâm hükümleri ustura insâfında
Paspal kıyametlerin öngörüsüz ezberi sanki
Gecenin yarasa kollarına k/aralık
Doğmayan bir yıldızın önceden kurgulanmış doğum sancısı uzuv

Ben en çok kırmızı yağmurları hâyâl ettim
Çelimsiz bir buluttan ıkına ıkına sinen bir mavi gök ağlaması
Nadasa bırakılmış bir buz sarkıtının güneşte ölmesi gibi
Ahenksiz – diretisiz
En çok çocuk öldüren kentlerden nefret ettim
Kara sayfalara aldırılmaz bir kara mürekkeple izahsız nüfustan düşüş gibi

Kaypak bir mektubun izahsız yazımına bazen aldırmadan
Gözlerimin retinasından alazı kopardı ihtişamı sevinin
Küçülür mesafelerde ayrılık
Yayılırdı yüreğime hatıraların zembereği
Salise salise tıklanırdı saat ölçütleri
Açılırdı sandukası hâyâllerin

Gözlerime bakmayı unutturmuşsun aşk... Derdest bir ihtilâl bu..

Kuru bir bedene dokunsan
Neylersin kutsal dökülüğü yoksa sevi
Adı okunur kem gözlerde sayfa sayfa tükenişin
Kızıl bir güne yaslanmak gibi
Bazen güzel- umarsız-

Bazen ölüme kořmak gibi- amansız-

Ben en çok kırmızı yağmurları hâyâl ettim
Mor begonyalar dıktım saksılara
Sırça köřkümdü řiir
Dokunsalar öfkeyle
Dökülürüm mısra mısra ağlamalarla..

Yalar yüreğimi ihanet çemberi
Gümüş bir çılgıdır yüreğimdeki öfke
Küf kokulu sözler hâlâ avuntum sanır mor sevda
Lahit bir ezber artık aşk..

Nurettin Önder